

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopenne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

Bosna in Dalmacija.

Emil Lavaleye, slavni belgijski časnikar, ki se tako goreče in korenito peča z razmerami jugoslovanskimi, priobčuje rezultate svojih opazovanj v „Revue des deux Mondes“. V snopiči z dne 1. t. m. opisuje zgodovino, življenje in odnose v zasedenih pokrajinah ter sklepa z besedami: „Zgodovina, sorodnost in zemeljske potrebe zahtevajo, da se Bosna pridruži Dalmaciji. Ta nesrečna dežela imela je tri dobe blagostanja: za Rimce, pod velikim banom Kulinom in pod Tvrtkom, ko so jej trgovina in naseljniki dohajali z dalmatinskega primorja.“

Vprašanje o pridruženju Bosne k Dalmaciji razpravlja se v zadnji čas šestokrat in ima celo ljudij, ki trdijo, da sta se naš cesar in ruski car pri sestanku v Kromerizu bavila s tem predmetom. Giers in Kalnocky pa v štiri ure trajajoči konferenci mej drugim dogovorila vse podrobnosti glede priklopljenja Bosne. Koliko je na tem resnice, pokazala bode bližnja bodočnost. Mi se danes zadovoljujemo s tem, kar v tej zadevi pravi „Narodni List“ pisatelj:

„Da je mnenje slavnega Belgijca popolnem umestno, o tem se lahko uveri vsak, kdor pozna naše okolnosti, ko bi tudi ne bil čital zgodovine starih časov.“

Je li sojeno Avstriji, da upravlja ti dve zasedeni pokrajini, mislimo, da bi morala biti najglavnejša točka zdrave in vspešne njene politike, da si namreč s sorodnim življenjem pridobi Bosno in Hercegovino, kajti mi mislimo, da more naša država le na kulturnem in gospodarskem polju preobraziti ti dve deželi in privedi je na evropsko stališče, ako je pridruži sosednim sorodnim deželam, ki je obdajajo in ako zdravim elementom teh sosednih dežel dopušča, da ondu izvajajo civilizatorno svojo misijo; sicer ostaneta Bosna in Hercegovina za Avstrijo vedno le dve odtujeni azijski pokrajini in nikdar ne bode moči pritegniti je k evropskemu življenju.

Varajo se oni, ki mislijo, da bode tudi omikani elementi uplivali na prebivalstvo Bosne in Hercegovine. Nikdar! Trinoštvo in pritisek turški ulil je v to ljudstvo neko nezaupnost proti vsemu, kar je tujega in zbog tega, kolikor se tudi ondu razvija trgovina, promet, kolikor sta ti deželi danes videti živahnejši v trgovini in prometu, a mesta nekako urejena, to je vse navidezno, ker v tem čilejšem življenju, v tej živahnosti, jedino ulogo igrajo tuji prišleci, dočim domačin pasiven ostaje, na isti stopinji, na kateri je bil za vlade sultanove; da, kar se tiče prometa in trgovine je dandanes celo slabše. Nemški spekulant, ki se za osodo Bosne in Hercegovine briga toliko, kolikor za lanski sneg, poprijel se je prilike, ko so se ti deviški kraji odprli evropskemu svetu, da se v njih poišče najprikladnejega polja za svoje spekulacije, in kdor je bil zmožnejši, spretniji v prevari in sleparstvu, nadvladal je nad domačim trgovcem, tako da slednji dan za dnevom propadajo, prišleci pa se širijo in množe.

A kar je še hujše, mej prišleci tujimi in mej domačini ni nobene simpatijske zveze, ker se v ničem primerjati ne morejo. Bosna in Hercegovina kažeta se danes razboritemu in temeljitemu opazovalcu kot ogromno pozorišče, na katerem vnani ži-

velj predstavlja dosti živo ljudsko komedijo, domačini pa s prekrižanimi rokami osupnjeni gledajo, kaj tujec dela, ne pojmeč niti besede, pripravljeni, da kadar bode komedija končana, nadaljujejo svoje mirno prvotno spanje.

Bosna mora se osvojiti, treba preroditi jo in naprej potisniti z lastnimi silami; tuji nenaravni živeli deluje le škodljivo ali vsaj brezvspešno pri tej nalogi, kajti mej domačimi in tujci ne bode nikdar asimilacije, niti prijaznih odnosajev.

A ker Bosna in Hercegovina ne moreta sami po sebi napredovati, treba jim pri tem pomagati z elementi, ki so sorodni in prikladni tamošnjemu narodu. Zaradi tega je velika nujnost za uredbo in razvoj teh dežel v vsakem zmislu, da se pridružita Dalmaciji in oziroma Hrvatski.

Ko bi naša država storila ta korak in ko bi se speljale ceste in železnice do morja, tedaj bi oživela naša Dalmacija, oživela bi Bosna in Hercegovina, a Avstrija imela bi na Jadranskem morji najbogatejša trgovska pristanišča, brez nevarnosti vsake konkurence. Bosna in Dalmacija spojeni, bi sebi samima in vsej državi bili v velik prospeh v trgovinskem oziru, vrhu tega bi pa ta naravna zveza preprečila vsako poželenje požrešnega prekmorskega sosedu do teh obalij.

Kavalirska beseda se oživlja.

(Izv. dop. iz Ptujca.)

Pred kratkim bilo je čitati, ka se v Pazinskem gimnaziji osnuje z bodočim šolskim letom hrvaška vzporednica v I. razredu — vsled ministerkega ukaza; a deželni šolski svet se temu protivi, kar pa najbrže itak ne podere poveljskega odloka.

Te dni dospel je ravnateljstvu Mariborskega učiteljskega ministerskega ukaza, vsled kterega se bodoče šolsko leto učne ure iz slovenskega jezika takó pomnože, ka bodo v vsakem letniku po četiri na teden. Dosedaj poučevala se je slovenščina v prvem letu po tri, v drugih pa po dve uri na teden. Omenjen ukaz nadalje določuje, ka se mora ta predmet učiti po formalno kvalificiranejši moči. — To je vse, kar je ukrenolo ministerstvo na Mariborskem učiteljski v tem poslu; mi smo v svojej

LISTEK.

Kandidat nesmrtnosti.

(Humoristiški roman. — Česki spisal Svatopluk Čech.)

I.

(Dalje.)

Kakor zajeti lev divja Vojteh po tesnem prostoru svoje ječe. Ne bodem slikal občutkov, ki so se pri tem vrstili v njegovi duši, ne raznih nakan, ki so se križale po njegovem mozgu; dosti, ako povem, da mu konečno jedna misel slepe zarje zatemni vse ostalo — misel, da bi utekel. Izvršilo bi se to dosti lahko. Skozi okno izstopi na streho, od tod spusti se brez obteže na orehovo vejo pred bišo in zleze doli na ulice. Tukaj je zvečer navadno prazno in na prednji strani tega mesta stoji zid od nevelikega gospodovega vrta; ni se bilo torej bati, da bi ko sumljivi ta izhod opazoval.

Ko je večer svojo senco po ulicah položil, sklone že Vojteh za dobro, da ostavi, za zmerom ostavi po tem romantičnem potu bišo, katere stene so že davno težile mladega našega genija, braneč prostemu razpetju mogočnih, ponosnih njegovih kril. Prižge svečo in dela priprave za dobrodružno pot.

Pred vsem piše strijcu list, v kojem uvede, da je že mož in da kot tak ne more vstrpeti v razmerji, v katerem se je z njim ravnalo kakor z nedoraslim mladeničem, da je po današnjem postopanju in v obče pri brezdnem prepadu, ki deli njegove nazore od strijčevih, ne možno, nadalje ostati obema pod jedno streho, da vse ostale dobrote, ki mu jih je strije skazal, v hvaležnem spominu ohrani in da se bode do poslednjega verno spominal tihega, starega doma, pod kojega sivim krovom je naletel kakor osiroteli ptič mehko, toplo gnezdice . . . K tem besedam kane na papir debela solza.

In baš v tem trenutku čuli so se na stolbah povedoma težki koraki. Bližajo se počasi k dverim, pred njimi se ostavijo; za časek gospodovala je tam globoka tišina. Najbrž vzdiga se tam boj v duši strijčevi, a nedvomno zmaga vrojena dobrota in stari gospod odpre dveri in pokliče ga laskavo k večerji — že je korakal Vojteh vstric, toda sklep njegov glasil se jo premišljeno —, a v tem ozove se zvoneči, zoprni glas strijčev:

„No, koliko heksametrov pa si že prepisal?“ Te besede izruvale so poslednje sledi pomirjenja v Vojtehi duši. Ne besedice ni odgovoril. Strije ponovi glasneje svoje vprašanje in ko tudi sedaj ne učaka odgovora, zakliče zasmehljivo: „Repenči se

le, repenči! bomo videli, katerega iz mej naju prej mine čakanje.“

Na to slišati bilo je zopet ropotanje stolb pod težo stopajočih nog.

Sedaj brez odloga k delu! Vojteh dokonča hitro list. Pove v njem samo še to, da ga nobena moč ni pozemska ni nadzemska ne odvrne od oboževane Katarine, h koncu pa priporoči svojo knjižnico laskavo v skrb strijčevu.

Odevši se z vrhnikom in pokrivši klobuk, ozira se naposled po tistem prostoru, kjer je preživel in presnal toliko let mladosti svoje. Bolestni čas ločitve iz prijetnega gnezda, ki je bilo nastlano s toliko peštrim perjem njegove duše, škropljenim tu s solzami norca, tam s krvavo srčno bolešjo! Najbolj ganljiva bila je njegova ločitev od knjig, nakopičenih v kotu in raznešenih po vsej sobi. Koliko drazega časa je trpelo, da je skupil krog sebe to zmes dobrih in slabih pesnij, romanov, novel, arabesk in kakor se še drugače zovejo razni plovci krasnega pesništva! Koliko ur čistega razkošja in zabave prebil je v njihovi lepi družbi! Kakor nežna mati, ako misli vzeti seboj na daljšo pot nekatere iz številnih svojih otrok, se dolgo bolešno ozira po njihovem številu, ne vedoč, katerega bi vzela na svoje naročje: tako prebira Vojteh svoje

priprostej nadi zanašali se, ka se bode v slovenski konci razkladalo verstvo, zgodovina in prirodo-pis, pa tudi to prezmerno upanje splavalo je na valovih deroče Drave v mračno okrilje Črnega morja. Kaj pa je s slovenskoj vzporednico v Celji? Kaj s slovenskim poučevanjem v Ptuj? Kaj z nemškimi ravnateljji in profesorji v srednjih učiliščih na Slovenskem poprek in na slovenskem Štajerji posebi? Morebiti nam je vlada s tem odgovorila, ka je za gimnazij v Mariboru profesorjem imenovala Nemca židova, a deželni odbor z deželnim šolskim svetom s to milostjo, ka sta v Ptuj poslala jednega Slovenca in jednega Nemca za gimnazijska učitelja. Toliko, da se dostojno razsveti veljavnost § 19. osnovnih državnih zakonov, na kterih točno in vestno izvršitev prisegli so vsi c. k. uradniki, tore tudi gospodje ministri. Ne li to krasno razjasnilo narodne ravnopravnosti od sedanje vlade? — Poslanci! kaj pa vi na to?

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 28. avgusta.

Kakor se v „Würzburger Correspondenz“ poroča z Dunaja, so demokrati sestavili svoj program. Iz tega programa se razvidi, da bodo demokrati v **državnem zboru** v narodnogospodarskih vprašanjih hodili večkrat z desnico, nego z levico. Razen znanih demokratskih zahtev, kakor so: razširjenje volilske pravice, tiskovna svoboda, svoboda društev in shodov, potegovali se bodo za poddržavljenje železnic in zavarovalnic, za nov akcijski zakon itd. Demokrati bodo v državnem zboru osnovali svoj klub, vladi pa ne bodo načelno nasprotovali. — Lienbacher je neki obupal, da bi se mu posrečilo osnovati poseben klub, ki bi bil nezavisen od desnice. Ko bi pa bil osamljen, pa tudi ve, da bi v državnem zboru mnogo ne opravil. Zategadelj misli se zopet pridružiti levičarjem in ustopiti v Lichtensteinov klub. Skušal bode pa prenoviti ta klub in v njem še bolj utrditi katoliška konservativna načela.

Starčevićevci izročili so predsedniku **hrvatskega** sabora predlog, da se bana grofa Khuen-Hedervaryja toži, ker je izročil Ogrom znane kameralne listine. Omenili smo že nek shod hrvatskih plemenitnikov. Kakor se poroča, hrvatski aristokrati neso zadovoljni, da je tujec zasel banski stol. Ukrevali so tedaj, kako bi postopali proti banu. Aristokrati bodo tedaj pomnožili opozicijo proti vladi. Ta opozicija se sicer ne bode posebno odlikovala z odločnostjo, vendar v kritičnih trenutkih utegne škodovati vladi.

Volitve za cerkveni kongres **hrvatskih in ogerskih** Srbov izpale so za srbsko odločno stranko jako ugodno. Do sedaj je voljenih samo 5 patrijarhovih pristašev. To je gospode v Pešti kaj nemilo dirnulo. Govori se že, da se bode kongres razpustil, ko bi se stavil predlog, da se patrijarh odstavi, ali pa, ko bi se kongres izjavil, da je njega imenovanje bilo protizakonito.

Vnanje države.

Dopisnik jednega večjih Dunajskih listov imel je v Kromerizi pogovor z ruskim ministrom vnanjih zadev, Giersom. Povprašal ga je, kak smoter ima ta shod **avstrijskega** cesarja in **ruskega** carja. Minister mu je jako kratko odgovarjal, ker ni imel časa za dolge pogovore. Zatrjeval mu je, da sta se z grofom Kalnoky-jem pogovarjala le o splošnih vprašanjih, nikakor ne o specijalnih. Ta shod ima mirovni značaj ter je naravna posledica vplanskega

knjige, tu vtakne katero v žep, tu zameni jo z drugo, tam tretjo pritiska k srcu. Žalibože mogel je unesti s soboj samo dve ali tri izmed najbolj priljubljenih knjig.

Konečno bil je pripravljen za odhod. Pristopivši k oknu odpre je do kraja. Luna bila je zavita v razdrapane oblake. Skozi temno zagrinjalo noči prodirali so samo fantastički obrisi streh, dimnikov, nadstrešnic in predhišja. Tresé se gledal je naš junak za trenotek v tajno to prikazen, dostojno njegovega bodočega čina. K romantičkim barvam dobrodružne te priprave mešala se je lahka senca groze. Toda neskladni njeni čar bil je ne primerno večji. Spomni se na grad If, na svinčene strehe beneške, na junake romanov, jezdece po strešnih slemenih, lazeče po žlebih, viseče na zvezanih rjuhah nad strašnim prepodom. . . . Mračno se je spominjal, da je neki slavni pisatelj za svoje mladosti tudi na podobni način ušel iz hiše očetove. — — — Odločno skoči na streho. V tem trenutku zacaplja ustrašen, zaštoklja in se vjame za roki. Temna živa stvar zleti tesno okrog njega. Ko pogleda potem tja, kamor je stvar letela, zapazi v kotu pri dimniku, ki je čepel visoko nad streho kakor fantastički mogočni peresni šopek za krajem koničastega klobuka dve ognjeni piki. Noga

shoda v Skiermiewicah. Ker ni nemškega cesarja zraven, se to ne sme tako razlagati, kakor da bi ta shod imel kak neprijazen značaj proti Nemčiji. Vse se je ukrepalo le na podlagi nemško-avstrijske zveze. Rezultat tega shoda je ravno tak, kakor bi bil shod treh cesarjev. Ta shod ni obrnen proti nobeni državi, tudi proti Turčiji in Angliji ne. Nadalje je Giers izrazil nado, da se spor z Anglijo hitro poravnava. Da bi temu shodu sledil drugo leto nov shod, se še ni nič dogovorilo. Koncem je ruski minister izrazil svojo zadovoljnost z vsprejemom. Kraj mu izklo dopada. Pa tudi car in carica sta jako zadovoljna z dnevi, ki sta jih preživela v Kromerizi. — Razni listi, avstrijski in inozemski bavijo se s Kromeriškim shodom. „Daily News“ mislijo, da ta shod posebno sultanu ni mogel biti po godu, ker vse, kar se je sklepalo, utegnilo bi le škodovati Turčiji. „Standard“ misli, da bode praktična posledica tega shoda aneksija Bosne in Hercegovine. Večina listov pa misli, da bode ta shod le utrdil mir. Pomenljivo je, kar piše pri tej priliki „Novoje Vremja.“ Ta list pravi, da se bode kmalu približal čas, da se bodo odnosi na Balkanu morali stalno urediti. Ako pa Rusija in Avstrija nesta našli načina, kako bi vzajemno postopali v tej stvari, bode Rusiji jako koristilo občno prepiranje, da ona ni kriva razpora, ko je vendar Avstriji tako prijazno nasproti prišla.

Več avstrijskih Poljakov, ki so že dalj časa bivali v **Prusiji**, dobilo je ukaz, da imajo ostaviti deželo s 1. dnem oktobra. Mej temi je nekaj malih obrtnikov, nadalje inženirji, umetniki in trgovci. Skoro vsi imajo redne potne liste. Kaj da je povod njih iztiranju, se ne omenja, najbrž politično mišljenje. Iztiranje ruskih Poljakov se nadaljuje, po židovskih listih se pa začena javkanje zaradi tega, ker je iztiranju tudi nekaj židov. Dokler so izgnjali samo katolike, je tem ljudem bilo prav, ko so pa začeli izganjati žide, se pa pritožujejo.

Španska vlada zaključila je vojaško društvo, kateremu je bil predsednik general Salamanka. Kaj je uzrok temu zaključanju, se nič ne poroča. Morda je to kaj v zvezi s špansko-nemškim konfliktom zaradi Karolinskih otokov, kajti Salamanka je oni general, ki je poslal nazaj red „Rudečega orla“, kateri mu je bil podelil nemški cesar. — Kakor se govori, sklenila je Španija pretrgati diplomatske zveze z Nemčijo, ako nemški odgovor na protest španske vlade proti zasedenju Karolinskih otokov ne zadosti časti španske države.

Državni podtajnik v uradu velikega vezirja, Zihni efendi, imenovan je **turškim** finančnim ministrom. — Bivši veliki vezir, sedanjí guverner v Siriji, Hamdy paša, je umrl.

Kakor sedaj **Angleži** zatrjujejo, nema Drumonda Wolffa misija nikakega namena sklepati s Turčijo kako zvezo. Pa tudi zaradi angleškega protektorata v Egiptu se ne bode Wolff dogovarjal. Sploh se zadnji čas iz Londona zagotavlja, da Anglija ne mara prevzeti protektorata v Egiptu. Jedini namen te misije je, Turčijo pridobiti za okupacijo Sudana. Koliko je vsem tem poročilom verjeti, ne vemo. Sploh je Wolfova misija zakrita v neko tajnost.

V Kassali ni bilo nobenega mesarjenja, ko se je udala **sudanskim** ustajnikom. Zmagovalci in zmagani so se mirno dogovorili in sedaj mirno vkupe živé v mestu in okrog mesta. Samo Osmanu Digmi to ni ugajalo, kajti pričakoval je bogatega plena. Hitro se je odpravil v Kassalo. Najbrž se mu pa ne bode posrečilo premeniti pogojev kapitulacije.

Dopisi.

Iz Vipave 26. avgusta. (Dijaška veselica.) (Dalje in konec.) 10. Zbranim narodnim di-

Vojtehova spodrsne; vprašljiva prikazen, po tem ropotu vznemirjena, skoči iz svojega zavetja in po ostrem slemenu strehe migne — mačka.

Po tem prestanku stopi Vojteh srdito po strešnem žlebu, doseže vejo in v tem hipu je na drevesu. Za trenotek obstoji v njegovih vejah ravno nasproti osvetljenemu oknu v prvem nadstropji. Tam zapazi na znanem okroglem stolu v obednici strijca in Terezijo pri večerji, kuretnino s karfijolo. Na prostoru, kjer je navadno sedel on, ležala je prazna žlica s praznim pladnikom, poleg njega vilice in nož in zvit prtič, ki je imel v okrašenem venci všito ime „Vojteh“. Ubeženec se trpko zasmeja. Pripravili so tedaj zanj. Strijce gotovo pričakuje, da iz gladu precej ugizne za njegove heksametre. Bode čakal. Gospodarica usmiva se ljubeznivo in v svitu blaženosti — morda nad pokornim sinovcem gospodovim, s katerim je živela v vednem razporu. Stari gospod grize kost in drži v roki neki papir, s katerega čita najbrže svoje — ne, niti v duhu neče izgovoriti te presnete besede. „Feaki!“ zašepeta še zaničljivo Vojteh in se spusti po deblu k zemlji.

Ulice so prazne. Urno koraka po potu in zgine za voglom.

(Dalje prih.)

jakom in Ljubljanskemu Sokolu gromovito: „Na zdravje.“ Ivan Lipold. (Mozirje).

NB. Naj opomnim, da Ljubljanskega Sokola ni bilo pri veselici in tudi Tržaškega ne, bila pa je deputacija Savinjskega Sokola.

11. Den versammelten Festtheilnehmern, der blühenden Hoffnung der Nation, herzliches „Zivio“ und „slava“. Klapka. (Graz.)

12. V duhu z Vami kličemo živela slovenska nadepolna mladež. Pachorjev quartet 97. pešpolka. (Ljubljana.)

13. Srčen pozdrav izmed Bolških gorā!

Strausgitt, Mlekuš. (Bovec.)

14. K današnjemu veselemu dnevu prisrčni pozdrav, dijaki! Ponos, dika, up Slovencev. — Bog Vas živi! Čitalnica Bolška.

15. Slava mladini, nadi našega naroda.

Brata Kariš, Jošt Mahkovec, Ferluga,

Valentič, Malalan. (Opčina.)

16. Iz daljne bele Kranje ob šumeči Kolpi kličejo vsem zbranim nadobudnim dijakom in drugim slaviteljem Simona Jenka iz dna slovenske svoje duše tisočeri krepki Živio! Metliški narodnjaki.

17. Žal, da nam ni mogoče udeležiti se zabave, katera ima tako vzvišeno svrhu. Pošiljamo Vam vrlim borilcem za prosep milega naroda najsrčnejše pozdrave. Živelo narodno dijaštvo, živeli zbrani rodoljubi. Tržaški Sokol.

18. Trikratna slava k Vašemu slovesnemu dnevu. Knaflič. (Radkersburg.)

Teh osemnajst telegramov bilo je občinstvu prebranih, deloma pred veselico, deloma po veselici.

Po veselici pričel je za neplesalce v čitalnični dvorani banket, za plesalce pa na dvorišču, kjer je bila veselica, ples. Dijaki so pripravili za to lep pod. Sploh je celo dvorišče ta dan bilo velika veseškozi z zelenjem opletena dvorana. Od vseh strani bliskale so se neštevilne luči in razsvetljevale obraze podob, ki so visele na straneh. Dva transparenta cesar in cesarica bila sta spredaj, pod njima raztezal je južni sokol svoja krila. Oče Bleiweis gledal je od jedne strani, od druge cesarjevič Rudolf.

Dijakov, katerih je bilo zbranih v Vipavi okolu sto in petdeset, udeležilo se je banketa kakih 40, drugi plesali, ali se drugače zabavali. Veselica se je vršila, kakor rečeno, v najlepšem redu. Vreme bilo je ugodno. Upali smo, da bo celo noč lepo. A glej! Komaj je bila veselica končana, — ples še ni pričel — usuje se dež, kakor bi se bil oblak utrgal. To je seveda mnogo škodilo plesu, škodil pa ni dež banketu. V čitalnični dvorani bilo je zbranih 49 oseb, koje se se udeležili banketa. Bilo je toraj razen dijakov le malo drugih oseb. Uzrok temu je bilo, da ni bilo vsem znano, da je po veselici banket, a mnogo se jih je odtegnilo vedoma. Žalibog, dijaki so imeli v Vipavi pri veselici tudi mnogo bridkihkušenj. Nobeno veselje ni popolno, torej tudi to ni moglo biti. Zakaj so se nekateri gospodje odtegnili banketu, kateri so tako rekoč obljubili, vedeli bodo najbolje sami. Da bi jaz stvar razpravljaj, ne dovoljuje mi prostor. — Pri banketu je bilo jako živahno, a najboljši dokaz, kako malo se je zanimala Vipavska čitalnica za vso stvar, je, da so se udeležili banketa le trije udje, veselice nekoliko več, pa tudi ne vsi. Ti trije udje čitalnice so bili gosp. Viljem Rohrman podpredsednik, gospod Andrej Ditrich in gosp. dr. Kenda. Vsa čast jim! Nasproti pa se je posebno odlikoval pri vsej reči gospod, kojega nečem imenovati, dasi si je zaslužil pri veselici slavno ime, ki je bil tako dober, da je hotel celo komu drugemu plačati, da bi šel k banketu mesto njega. Seveda smo mu zato vsi jako hvaležni. Občudovati moramo njegovo radodarnost!?

Pri banketu so se vrstile napitnice druga za drugo. Prvi je napil g. Rohrman v imenu čitalnice, ki je vsprejela dijake v svoje naročje. Menim pa, da bi bilo bolj umestno, ko bi bil dejal gosp. Rohrman v svoje prostore, ker je vsak vedel, da je v njegovej napitnici precej ironije, dasi vsa čast njemu in prej omenjenim gospodom, koji so res pripomogli gmotno in z dobrim svetom k dobremu vspehu. Odgovoril mu je g. govornik Blaž z lepimi, krepkimi besedami. Nato je napil gospod Hinko Kavčič sivemu Sokolu iz Savinjske doline. Potem so se vrstile napitnice drugim gospodom na pr. g. Berbuču, profesorju v Gorici; g. Vodopivcu, šolskemu nadzorniku v Gorici, g. Ditrichu v Vipavi, koji je bil dijakom vedno pri rokah z dobrim svetom in kateri je tudi vsestransko gmotno podpiral dijake pri pripravah k veselici. Bog ga živi! On je

bil mož, kateri je pozabil osebnosti, kadar je šlo za obče narodno stvar! Da bi bili mnogi drugi isto storili!

Pozno po noči smo se razšli. Tako je bila dijaška veselica 23. avgusta t. l. končana. Izvršila se je sijajno, a pri tem tudi, kar je največ vredno — v najlepšem redu. Nismo pričakovali tako dobrega vspeha, a tudi red, v kojem se je vse vršilo, nas je iznenadil. Slava našim dijakom! Pokazali so, da njih shod ni imel namena, kakor se mej mladim svetom tako pogostem zgodi, za bavljanje, nego združiti se in združeni s svojimi brati iz daljnih krajev nekoliko ur se zabavati. In ta namen je tudi njihov shod popolnem dosegel.

Dohodki bili so veliki. Nekateri gospodje — in to zopet prej omenjeni in morebiti tudi drugi darovali so mnogo več, nego je bila ustopenina. Denarja je bilo nabranega, kakor slišati, okolu 200 gl. toda to ni popolnoma čisti dohodek, ampak je vmes tudi še nekoliko stroškov.

H koncu moram le izreči željo, da bi se kmalu rad udeležil kake druge dijaške veselice, če ne v Vipavi, pa kje drugej. Dijaki! Pri tej veselici ste pokazali svojo vztrajnost. Dobro vem, da ste imeli mnogo zaprek, a kljubu vsem zaprekam ste zmagali, zmagali sijajno. Upam toraj, da Vas vse te nepopoljnosti neso prestrašile, nego da se smemo prihodnje leto zopet kaj takega nadejati v kakem drugem kraju na Slovenskem. „Toraj“ bodi Vam gaslo Jenkov „Naprej in“ vse mora iti.

Domače stvari.

— (Trgovska in obrtna zbornica) ima danes ob 6. uri v mestni dvorani sejo. Na dnevnem redu je to le: 1. Poročilo o uvrstitvi pogrebnih podjetij mej dopuščane obrti. 2. Poročilo o pravici kavarnarjev prodajati žgane opojne pijače. 3. Poročilo o vprašanji, ali ima trgovec z deželnimi pridelki tudi pravico špeh (slanino) na debelo prodajati. 4. Poročilo o zadrugah Logaškega okraja. 5. Poročilo o vprašanji, ali po tukaj veljavnih obrtniških in trgovskih navadah pijača iz spirita z vodo mešanega neha biti špirit in ali je na ta način napravljeno žganje novo blago. 6. Poročilo o preložitvi somnja v Mozeltji od 10. avgusta na 20. dan maja. 7. Poročilo o prošnji za tri somnje z blagom in živino v Prigorici.

— (Zanimiva kazenska obravnava) je bila, kakor se nam iz Tržiča z dne 27. t. m. piše, za danes pred našo sodnijo določena. Tožil je namreč Ljubljanski Sokol tukajšnjega fabrikanta g. Karola Mally-ja zavoljo žaljenja časti. Stvar je pa ta. Dne 29. junija t. l., ko so napravili „Ljubljanski „turnarji“ izlet v Tržič, je prišel omenjeni gospod v gostilno pri Tržiči „Na pesku“. Ondi je bilo mnogo narodnjakov v prijazni družbi zbranih. Gospod Karol Mally je pa tedaj začel brez vsacega povoda zabavljati nad Ljubljanskim Sokolom in mu tudi neko psovko pridejal. Odbor Ljubljanskega Sokola je uležil pri tukajšnji sodnji tožbo zoper tega gospoda. K današnji obravnavi sta prišla zastopnik Ljubljanskega Sokola, g. Hudnik, advokaturski koncipient v pisarni dra. Ivana Tavčarja, in zastopnik toženega, g. dr. Suppan v Ljubljani. Toženi g. Karol Mally je pa še o pravem času obupal nad ugodnim izidom te pravde. Kajti preklical je vse tisto žaljenje, zaradi katerega je bil tožen, ter je ob enem tudi vse sodnijske stroške povrnil. Zastopnik tožnikov je bil s tem zadovoljen, ter je odstopil od tožbe. Tukaj po Tržiči se je slišalo, da mu Tržičanje nameravajo ovacijo, ako bode oproščen. Tako jim je pa zatoženi sam štrečno zmešal.

— (Ljubljansko vojaštvo,) zbrano pri vajah in sploh nastanjen v Ljubljani, odide jutri in pojutrnjem k divizijskim vajam na Koroško, h katerim pride sam presvetli cesar. Jutri zjutraj odide domači 17. pešpolk baron Kuhn, 97. pešpolk kralj Milan I., 20. lovski batalijon in z njim tudi divizijski in brigadni štab. Pojutrnjem odidejo ulanci in drugi oddelki. Do 13. septembra, ko so vojaške vaje na Koroškem končajo, bode naše mesto dokaj prazno.

— (Za deželne brambovce.) Kontrolni shod za tiste c. kr. deželne brambovce Ljubljanske, ki neso bili letos pri vojaških vajah ali pa, ki služijo zadnje leto, bode letos 24. septembra ob 9. uri zjutraj v brambovski vojašnici na Poljanskem trgu, v nekdanjej kazarnici. Naj nikdo, komur je dolžnost, ne zamudi tega shoda, ker bi sicer imel le sitnosti.

— (Nezgoda.) Ko so včeraj vojaki streljali pri Savljah na tarčo, priletela je krogla čez

Savo na Gameljsko stran in zadela kosca Franceta Žagarja v glavo. Kljub veliki daljini bila je sila še tolika, da je prodrla skozi glavo. Ne vemo, kdo je kriv tej nezgodi, ali morebiti ni županstvo dovolj razglasilo, da se bode streljalo ali pa vojaško oblastvo, ali pa, da se je zanašalo na veliko daljavo. Vsekakor treba pri poljskem streljanju več previdnosti.

— (Pomanjkanje stanovanj v Celji) je tako hudo postalo, da dva svetovalca pri tamošnjem okrožnem sodišči nemata bivališča. Celjski mestni očetje pač morajo prezidati hišo, ki je več stanovanj imela, v drago gledališče, zbirati denarje za agitacijo proti Slovincem, obetati, da bode hranilnica veliko poslopje postavila, — da bi pa za uradnike okrožnega sodišča, brez katerega bi Celje bilo siromaško, imeli dosti stanovanj, to ne briga Celjskega mestnega zastopa. Morebiti bode treba zopet na razgovor dati preselitev okrožnega sodišča iz Celja v Maribor. — Zdaj ima okrožno sodišče slučajno tudi več neoženjenih uradnikov. Ako ta slučaj poneha, bode še več uradnikov brez stanovanj. Celjski mestni zastop naj le lepo za svoje reči skrbi in naj ne pušča v nemar vitalnih interesov Celjskih meščanov. Najprej streho, potem teater!

— (V Laškem trgu) je pivovarnik Julius Larisch napovedal konkurs. Julius Larisch bil je voditelj nam nasprotne stranke na Laškem, ustanovitelj tamošnje krajne skupine nemškega Schulvereina in v vsem protivnik Slovincem. Kakor se čuje, bodo njegovi prijatelji na Laškem precej hudo čutili njegovo gospodarsko pogubo.

— (Nove orglje.) Naš domači umetelnik, g. Fran Goršič, izdelal je ravno kar nove orglje za Ljubljansko učiteljsko izobraževališče. Kot strokovnjak na glasu prizadel si je tudi ta pot zadostiti terjatvam, koje stavi moderni glasbeni svet pri naročevanji takih del. — Orglje, ki so izdelane za dvorano, imajo 8 izpremenov z dvema manuali! Mojster letá uporabil je za mehaniko tri sisteme mej njimi tudi ono na stožce (Kegelsystem). Unanje lice orgel, njih notranja sestava kakor tudi miloba glasov posamičnih izpremenov smejo se imenovati popolnem dovršene. Ker bodo orgle še do torka, to je do 1. septembra t. l. v g. Goršičevej delavnici postavljene, naprošeni smo poročati, da je pusti g. mojster blage volje do tistega dne vsem prijateljem godbe na ogled.

— (Nesreča ali nerodnost.) Malega dečka v Stobu obstrelil je nekdo. Sedem svinčenih zrn obtičalo mu je v obrazu. Deček čul je strel, a ne ve, kdo je strelil in od kod.

— (Živinski sejmi v Sežanskem okrajnem glavarstvu) so ustavljeni, ker so v Brestovici in v Selu mej govejo živino in prašiči nalezljive bolezni.

Antropološki kongres v Celovci

(Konec.)

Tip razlikuje se posebno od grobov z okostnicami na Vačah in v Hallstadtu daleč in knez Windischgrätz pripisuje te najdbe Japodom, kateri so kakor znano, stanovali v nekaterih krajih Hrvatske, Istre in Kranjske do Save, po kateri so plovili. Ti Japodi bili so popolnem različni od germanskih in keltskih Tavriskov, vladajočih severno od Save in bili bi pač primerjati Venedom, njih sosedom, katerih ostanki so se ohranili v „Vendih.“

Sava je bila tedaj meja, katera je ob gotovem času ločila germanske in keltske narode od jugoslovanskih. To mnenje utrjujejo tudi bohinske najdbe in one pri Lepencah blizu Bistrice, pri katerih keltski tip prevladuje.

Knez Windischgrätz končal je z besedami: „Usojal sem si, ta opazovanja, katera so se pri meni razvila popolnem brez predsodka, ko sem premišljeval brezdvajbeno jako važne najdbe na Kranjskem, sporočiti slavni skupščini, da se to vprašanje, kateremu se je dosedaj ogibalo, začne razpravljati po strokovnjaških učenjajih.“

Komaj je knez Windischgrätz končal, že plane Dežman po konci. Obnašal se je ravno tako, kakor je njegova navada v deželnem zboru kranjskem, kar je zbrane učenjake, ki neso navajeni takega tona, kar osupnilo. Listek v roki, na katerem je imel svoje beležke, tresel se je Dežmanu, ko je v svoji nervoznosti in s povzdignenim kazalcem po zraku mahaje, utrjeval svoje govorjenje. Videlo se je, da mu ni toliko za znanost, temveč da iz njega govori le sovraštvo do slovanstva. Zanikaval je mnenje,

da bi bilo možno po najdbah na Vačah po načinu pokopavanja razločevati dva naroda, vladajočega in vladnega. Ako se prištevajo v istini grobovi z okostnicami zaradi bogatejšega nakita, vladajočemu, tedaj močnejšemu in bogatejšemu narodu, moralo bi se pričakovati, da se to kaže tudi v ločitvi grobov, kakor drugod. A ravno nasprotno, pokopavanje s sežiganjem vršilo se je gotovo slovesneje, kar bi bilo pri podjarmljenim narodu čudno. Da se v nekaterih grobovih ni našlo orožja, je tolmačiti s tem, da so to grobovi ženski. Tudi razloček mej mogilanci in grobovi brez mogil ni nikakor odločilen, ker se je pač marsikatera mogila zravnila. Na Vačah se ni našla nobena slovanska lobanja in v jedni teristi mogili (n. p. v Šmarjeti) nahajajo se večkrat ob enem šarice (urnen) in kosti. Če pa tudi kosti ni, ima to malo pomena, kajti kranjsko ljudstvo pravi kot prislovico: „Zemlja kosti žre.“ Šarice so včasih tako krasne, da je popolnoma opravičeno sklepati na visok kulturni razvoj naroda, kateremu so rabile. Kako se hoče tu razločevati med vladajočim in vladnim narodom!

Zelo pomenljive so pač rudeče šarice z otlim stojalom in s črnim sgrafitnim robom. Kjer se te nahajajo, ondu je pričakovati važnejših najdeb. Prav važne so tudi otle zapestnice, poleg kojih se nahajajo najlepší nakit mrtvecev. Da so se trupla sežigala ali pokopavala, zgodilo se je skupno brez narodnostnega razločka. Tudi primera šaric z Vač s kranjskim piskrom je jako nesrečna. Slovenci prišli so po trditvi slovanskih preiskovalcev šele v šestem stoletju v naše dežele. Jako odličen dokaz za jedinstvo tega prazgodovinskega naroda je šele pred kratkim po njem (Dežmanu) odkrita mogila, v kateri je bil jeden vojak sežgan, drugi vojak navadno pokopan.

Baron Hauser opomni, da na Koroškem do najnovejšega časa neso našli grobov s pokopanim mrticem, nego same grobove z ostanki sežiganja. On pritruje mnenju kneza Windischgrätz, da so grobovi z okostnicami pripadali Tavriskom.

Profesor Alfons Müllner meni, da so se Slovani dvakrat preselili.

Tajnik antropološkega društva dr. Szombathy svari pred strastnim razpravljanjem strogo znanstvenega vprašanja. (To je šlo Dežmanu.) Vprašanje je jako težavno, skupščina bode govorniku knezu Windischgrätz gotovo hvaležna, da je sprožil vprašanje, katero se seveda danes rešiti ne more. Razloček grobov z okostnicami je pač večji, nego misli Dežman. Ugovor kranjološke razlike je pa popolnem ničev, ker sploh lobanj ni, ker so pogorele.

Potem se je razprava končala. Kakor je vidno, Dežman s svojim političkim sovraštvom na antropološkem kongresu ni imel sreče.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 28. avgusta. „Armee-Verordnungsblatt“ objavlja, da je veliki knez prestolonaslednik Nikolaj imenovan polkovnik-imajitelj 5. ulanskega polka, veliki knez Jurij pa nadporočnik v ulanskem polku Car ruski. — Cesar pripeljal se je zjutraj ob 7. uri v Rokycan in odjahal z njim pa nadvojvode, spremstvo, mej katerim bolgarski knez, Kalnoky, Bylandt, mej navdušenimi ovacijami prebivalstva k paradi, ki se je vršila pred manévri. „Revue“ trajala blizu jedno uro. Cesar izrazil se o vojakih jako zadovoljno.

Kromeriž 27. avgusta. (Spec. tel.) Kakor vidim v listih, uradni „Correspondenz-Bureau“ menda zaradi preobitega gradiva ni bil poučen o vsprejemu deputacije duhovnikov v 24. dan t. m. Vsprejem bil je jako laskav. V „beli dvorani“ Kromerškega gradu poklanjali so se mu: kardinal Fürstenberg, Praški nadškof grof Schönborn, Brnski škof dr. Bauer, Olomuški suffragan in Kromeriški prošt grof Potulicki, ki je bil prišel z vsem svojim kapiteljnom k vsprejemu cesarja. Ko je po tem poklanjanji cesar stopil v drugo sobo, kjer je čakala deputacija, broječa na 80 moravskih duhovnov, rekel je cesar vidno vesel na tolikem številu: „Dokazi lojalnosti, ki so se mi pri uhodu v Kromeriž skazovali, ganili so me globoko in pripisujem je dobremu, gorečemu uplivu duhovščine, za kar se vam visokočastiti gospodje iz vsega srca zahvaljujem.“ Te iz srca govorjene besede napravile so velik utis in marsikatero oko bilo je solzno veselja.

Plzen 27. avgusta. Cesar ob 1. uri 20 minut dospel in bil na kolodvoru sijajno vsprejet. Župan nagovoril česki in nemški, cesar odgovoril česki

in nemški in izrazil veselje, da se mesto tako razvija. Okrajni načelnik nagovoril ga tudi česki, na kar se je cesar zahvalil na lepem srčnem vsprejemu. Mej velikimi ovacijami bil uhođ v krasno odičeno mesto. K obedu povabljeni vsi dostojanstveniki.

Peterburg 27. avgusta. Mestna načelnika iz Rige in Revela, ki sta se protivila upeljavi rusčine v urad in bila zaradi tega odstavljena, izročila sta se na ukaz carjev sodnijam.

Madrid 27. avgusta. Zagotavlja se, da je Španjska sklenila pretrgati zveze z Nemčijo, ako odgovor, ki se danes pričakuje iz Berolina, ne bože zadostoval narodnej časti. Liberalni listi pozivljajo vlado, naj razsodišče odkloni. Vsa večja mesta izjavljajo se proti Nemčiji.

Madrid 27. avgusta. Včeraj 4388 za kolero zbolelo, 1498 umrlo.

Razne vesti.

* (Črnogorska energija.) V 18. dan t. m. dogodilo se je tik Cetinja, blizu takozvane „crne grede“ zločinstvo, kakeršnega v Črnigori ne pamtijo. Našli so v jarku poleg nove reške ceste človeško truplo brez glave. Navstala je velika razjarjenost in od vseh strani vrelo je ljudstvo skupej. Mestno oblastvo došlo je takoj na lice mesta ter kmalu dognalo, da je obglavljenec Derviš Misirlić iz Hercegovine, ki je stoprav ostavil bolnico. Ko se je konstatovala osoba umorjenega, se je takoj sum obrnil na nekega klateža iz Hercegovine, Obrnena Bošnjaka, in Jovana Ilića iz Riznja in vsakdo je živo želel, da se ulovita in kaznujeta zločinca. V ta namen postopalo se je s skrajno energijo. Knez dal je takoj najstrožji nalog, da se vsa črnogorska meja od Skadarskega blata in Crmnice ob avstrijskeje meji, na drugi strani pa od Grabova, Nikšića, Bjelopavlića in Lješanske nahijske hrmetično zatvori, da se nihče ne pusti niti noter, niti vun in da se na ta način straži, dokler se ne dobi morilcev v pest. Hkratu bila je vsa črnogorska meja zaprta s črnogorskimi vojaki, tako skrbno, da, kakor pravi „Glas Crnogorca“, „ne bi mogla ni tica proleteti“. Razun tega preiskovali se vojaki vse jame, dolinice in skrivališča. Nad 4000 mož bilo je na nogah vso noč, v groznem dežju in pri silnem vetru. Knez razpisal je 300 cekinov onemu, ki ulovi morilce, povrhu pa še svetinjo Obiličevu. Celo noč čakal je knez, ž njim pa vse ljudstvo vspeha. Stoprav v jutro raznesla se je bliskoma vest, da so zločince dobili. Vse se je razveselilo, vse mesto bilo je radostno, kakor pri kakej zmagi. Stanko Petrović in Špiro Popović pripeljala sta ob 10. uri dopoldne v Cetinje zvezana morilca, katera sta našla skrita v kuruzi blizu Nje-gušev. Nepregledna množica vsprejela jo je z raznimi izrazi gneva in razjarjenosti. Vpriča vsega naroda nastopil je član velike sodnije Gavro Vuković in čestital vojakoma, da sta vjela lopova, ki sta oskrunila „sveti prag našega doma, svetinju naše prijestolnice“. Zaklical je vojakoma: „Svijetao vam obraz!“ na kat so zaorili gromoviti „Ura!“ in „Živio gospodar!“ Potem je vojakoma takoj odšel obljubljenih 300 cekinov, zločinca pa so odpeljali v ječo. Preiskava se je še isto uro pričela. Morilca ne tajita in sta tudi povedala, kam sta vrgla glavo, katera je bila z jednim mahljem odsekana. Glavo so našli in k trupu prišli, potem pa umorjenega Misirlića mej mnogobrojno udeležbo naroda pokopali.

* (Grozovit vihar) bil je pretekli terek v Ameriki v državah Karolina, Georgia, Florida, Connecticut. Veliko ladij se je razbilo, velikanske hiše zrušil je vihar, kakor bile iz papirja. V Charlestonu je četrtina hiš brez streh. Škode več milijonov dolarjev. Veliko ljudi poginilo.

* (Nežno nogo) ima gospica Fannie Mills v mestu Sandusky, v državi Ohio. Ko jo je bilo treba upeljati v družbo, naročil jej je oče v Novem Yorku nove črevlje. Slednji bili so 19 palcev dolgi, 7 1/2 palca široki; napétnik bil je 4 1/2 palca dolg, 6 1/2 pa širok. Črevlji stali so 22 gld. 50 kr. v zlatu. To je pač noga, kakor se pravi „za zelje tlačiti.“

POZIV. OBČNI ZBOR delniškega društva

„Prvi narodni dom“ v Rudolfovem
se snide

15. septembra 1885 ob 4. uri popoldne
v „Narodnem domu“.

PROGRAM:

1. Sporočilo osnovalnega odbora o stanju blagajnice in naložbi glavnice;
2. sporočilo o uplačevanju delnic;
3. volitev novih članov v osnovalni odbor;
4. Sprememba §§. 3 in 5 deln. pravil.

Osovalni odbor.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Sigurno zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zaprejš ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja v prsih, glavobolja in drugih slabostij, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (11-6)

Eksekutivne dražbe.

(Iz uradnega lista.)

1. eks. držb. pos. Marije Križel iz Knežje Lipe, 220 gld., 2. septembra v Kočevji. 1. eks. držb. pos. Matije Lankerja iz Mozolja 117 gld., 9. septembra v Kočevji. 1. eks. držb. pos. Janeza Königa iz Starega Loga, 250 gld., 9. septembra v Kočevji. 1. eks. držb. pos. Josipa Medica iz Koprivnika 1212 gld., 19. septembra v Ljubljani. 3. eks. držb. pos. Jakoba Lažanskega iz Laz, 16. septembra v Kostanjevici. 3. eks. držb. pos. Josipa Sajevica iz Cerkljan, 7. septembra v Kranji. 2. eks. držb. pos. Janeza Hönigmana iz Semiča 4. septembra v Metliki. 1. eks. držb. pos. Frana Sternada iz Zdeneske vasi, 830 gld., 5. septembra v Velikih Laščah. 1. eks. držb. pos. Gustav Dolarja z Zalostne Gore, 133 gld., 23. septembra v Mokronogu. 1. eks. držb. pos. Matije Mohorčiča iz Velikega Ubelskega 200 gld., 9. septembra v Senožečah. 2. eks. držb. posestvenih in užitinskih pravic Ignacija Ulija iz Radeč, 20 gld., 15. septembra v Radečah. 3. eks. držb. pos. Antonije Grilanc iz Hraš, 15. septembra v Postojni. 1. eks. držb. pos. Josipa Homovca iz Cerknice, 1158 gld., 24. septembra v Logatci. 1. eks. držb. pos. Mihe Jeršina z Goleka, 1385 gld., 16. septembra v Trebnju. 3. eks. držb. pos. Josipa Dovgana s Kala, 15. septembra v Postojni. 3. eks. držb. pos. Tadije Milakovića 9. septembra v Kostanjevici. 3. eks. držb. pos. Frana Prevca iz Loža, 460 gld., 14. septembra v Loži. 1. eks. držb. pos. Jakoba Sveta iz Dolenje vasi, 1567 gld., 24. septembra v Logatci. 1. eks. držb. premakljivega blaga iz Henrika Reichmanovega konkurza v Ljubljani, 913 gld. 10 kr., 31. avgusta v prodajalnici kridatorja na Starem trgu v Ljubljani. 1. eks. držb. premakljivega blaga iz konkurza Riharda Handla in Herman Sternberga, 36.900 gld., 7. septembra pri deželni sodnji v Ljubljani. 1. eks. držb. pos. Josipa Šmuka iz Vipave, 1290 in 150 gld., 13. oktobra v Vipavi. 1. eks. držb. pos. Jurija Oštirja iz Hrastka, 488 gld., 13. septembra v Kostanjevici. 1. eks. držb. pos. Ilije Šeravica iz Ličje vasi, 1345 gld., 9. septembra v Kostanjevici. 1. eks. držb. pos. Janeza Košaka iz Dobava, 720 gld., 10. septembra v Rudolfovem. 1. eks. držb. pos. Lize Kovarčič iz Kostanjevice, 3920 gld., 2. septembra v Kostanjevici. 1. eks. držb. pos. Janeza Mehaka iz Tomažje vasi, 1060 gld., 10. septembra v Rudolfovem. 1. eks. držb. pos. Janeza Kastelca iz Dubremerta, 1790 gld., 1. septembra v Litiji. 1. eks. držb. pos. Josipa Pehanija, 18.000 gld., 2. septembra v Mokronogu. 1. eks. držb. pos. Barje Avčin iz Derskove, 890 gld., 4. septembra v Ill. Bistrici. 1. eks. držb. pos. Helene Frank iz Kopelca, 100 gld., 18. septembra v Ill. Bistrici.

Tulci:

27. avgusta.

Pri **Sloun**: Baron Acurti iz Petrograda. — Rosenbaum z Dunaja. — Schreiner iz Celovca. — Dr. Schwarz z Dunaja.

Pri **Mallé**: Rosenwaser z Dunaja. — Krajnich iz Gradca. — Spitz z Dunaja. — Schiff, Holzer iz Gorice. — Gerstendorfer z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

24. avgusta: Hermina Mühleisen, kupč valčeva udova, 64 let, Dunajska cesta št. 22, za otrpnenjem srca.
25. avgusta: Janez Malenšek, mizarjev sin, 7 mes., Strelške ulice št. 13, za drisko. — Gustav Ogrin, mizarjev sin, 1 mes., Trnovske ulice št. 7, za božjastjo. — Angela Pirc, uradnega sluga hči, 10 dni, Kolodvorske ulice št. 30, za vnetjem v ustih. — Frančiška Juvan, čerkstavčeva hči, 1 mes., Krakovske ulice št. 29, za drisko.
26. avgusta: Ignacij Euprechtinger, mizar, zdati prisilni delavec, 42 let, Poljanski nasip št. 50, za trebušno vodenico. — Neža Edelmüller, gostija, 78 let, Vegove ulice št. 9, za srčno hibo.

V deželnej bolnici:

22. avgusta: Martin Podboršek, gostač, 71 let, umirajoč prinešen. — Marija Boštjančič, dnarica, 33 let, za otrpnenjem možganov.

23. avgusta: Marija Povše, gostija, 69 let, za starostjo.

25. avgusta: Aleš Burja, dnar, 55 let, za plučnim edemom.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
27. avg.	7. zjutraj	736-74 mm.	11-2° C	brezv.	megla	0-00 mm.
	2. pop.	734-78 mm.	24-0° C	z. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	734-36 mm.	16-2° C	brezv.	d. jas.	

Srednja temperatura 17-1°, za 0-7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 28. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 80	kr.
Srebrna renta	83 " 35	"
Zlata renta	108 " 95	"
5% marena renta	99 " 70	"
Akcije narodne banke	863 " —	"
Kreditne akcije	289 " 10	"
London	124 " 50	"
Srebro	— " —	"
Napol.	9 " 88	"
C. kr. cekini	5 " 89	"
Nemške marke	61 " 10	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 127	"
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 168	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108 " 70	"
Ogrska zlata renta 4%	98 " 90	"
5% papirna renta 5%	92 " 40	"
5% štajerske zemljišč odvez. oblig.	104 " —	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116	"
Zemlj. obć avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 " 50	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115 " —	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 " —	"
Kreditne srečke	100 gld. 179	"
Rudolfove srečke	10 " 18	"
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 99	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	192 " 25	"

Razpis.

Na deželni vino- in sadjerejski šoli na Slapu pri Vipavi z dveletnim poukom in slovenskim učnim jezikom je izpraznjenih 6 deželnih ustanov za prihodnje šolsko leto 1885/86, ki se prične 1. novembra 1885.

Pravico do teh ustanov imajo sinovi kranjskih kmetovalcev in vinogradnikov, ki so vsaj 16 let stari, čvrstega zdravja, lepega vedenja in ki so z dobrim vspehom dovršili vsaj ljudsko šolo. Prednost imajo taki kmetijski sinovi, od katerih je upati, da se bodo potem na svojem domu s kmetijstvom, vino- in sadjerejo pečali.

Učenci z ustanovami dobivajo brezplačno hrano, stanovanje in pouk v šoli, obleko si pa morajo sami preskrbeti.

V šolo vsprejmejo se tudi plačujoči učenci, kateri plačujejo po 33 do 50 kr. na dan za hrano in stanovanje in po 20 gld. šolnine na leto.

Lastnoročno pisane slovenske prošnje se imajo

do 20. septembra l. 1885.

izročiti vodstvu deželne vino- in sadjerejske šole na Slapu.

Prošnjam priložiti je treba rojstni list, spričalo dovršene ljudske ali obiskovane srednje šole, zdravniško potrdilo o čvrstem telesu in trdnem zdravju in župniško spričalo o lepem vedenju.

Prošnjam za vsprejem za plačilo je treba priložiti reverz ali obvezno pismo starišev, oziroma skrbnikovo, zadevajoč vzdrževanje učenca.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dné 14. avgusta leta 1885.

Mlada gospodična,

spretna igralka na klavirji, slovenščine in nemščine popolnem zmožna, priporoča se za **vzgojiteljico**. Poučevala bi na klavirji, v predmetih ljudske šole, v ženskih ročnih delih in prvence v francoščini. — Bolje bi želela prijazno občevanje nego višji nagrado.

Spričevala pri upravnistvu tega lista, ki tudi iz prijaznosti natančneje poroča. (494-1)

Ženitev.

Trgovca in posestnika blizu Ljubljane, 26 let star, želi se kmalu oženiti in išče soprogo, ki naj bi bila 24-28 let stara, imela 400-800 gld. premoženja in da bi bila dobra gospodinja. Pisma, pa le s podobami, naj se oddajajo pod: **J. G., poste restante Ljubljana.** (484-3)

Z lično mlado deklico,

ki govori nemški, kak slovanski in morebiti tudi italijanski jezik, seznanil bi se rad umetnik prve vrste, 30 let star, s 500 gld. premoženja in lahkim poslom, ki nese na mesec 200-500 gld. dohodka. One, ki igrajo kak godbeni instrument (glasovir ali citre), imajo prednost. — Ponudbe vsprejema s prijaznostjo pod: „**Prvi slovenski čarobnik**“ do najdalje 15. septembra t. l. upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (483-3)

Mazilo zoper pege,

lišaj, mozoljčke, rudečice na obrazu i. t. d. Isto ohrani kožo vedno belo, gladko, čisto in nežno ter podeli obličji mladostno svežost. Običajno izgine, če se 15- ali 20krat namaže s tem mazilom, vsaka nesnaga z obličja. Lonček velja 50 kr. in kos mila 12 kr., torej vkup 62 kr.

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo: (405-8)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

**Cesarsko, marčno
in Bock-pivo**

iz pivovarne

bratov Koslerjev

(6-35)

priporoča

v zabojih po 25 in 50 steklenic

A. MAYER-jeva

trgovina s pivom v steklenicah v Ljubljani.

V AMERIKO

pride najceneje, kdor se obrne na

ARNOLDA REIFA, DUNAJ, I., PESTALOZZA GASSE 1,
najstarejša tvrdka te vrste. (623-47)

Natančneje izpovedbe in prospekti zastoj.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.